Anul al 62-lea
6 Pagini

EXEMPLARUL 30 LEI

Taxa poştală plătită în numerar conform aprobării Dir. G-le P. T. T. Nr. 24.464/939

Nr. 51 Duminică 4 Martie 1945
6 Pagini

ABONAMENTE
UNIVERSUL PROVINCIA
Lei 1800 pe 3 luni
Lei 3700 pe 6 luni
CAPITALA
Lei 2000 pe 3 luni
Lei 3900 pe 6 luni
AUTORITĂŢI
50% în plus

UNIVERSUL

ABONAMENTE
UNIVERSUL COPIILOR
6 l. 700-12 l. 1200 lei
ZIARUL ŞTIINŢELOR
6 l. 900-12 l. 1600 lei
VESELIA 6 l. 650-12 l. 1150 lei, TR. SUFLET
l. 500 lei
l. 980 lei

Fondator: LUIGI CAZZAVILLAN
Proprietar:
„UNIVERSUL" S. A.
Inscris sub Nr. 160 Trib. Ilfov

CELE DIN URMA ŞTIRI DIN LUMEA INTREAGA, TELEGRAFICE ŞI TELEFONICE
REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: BUCUREŞTI, STR. BREZOIANU No. 23-25
CENTRALA TELEFONICA A ZIARULUI: 3.30.10: SECRETARIATUL DE REDACŢIE: 3.30.15

DIRECTOR
ION LUGOSIANU

RAPORTUL PREŞEDINTELUI ROOSEVELT

Expunerea făcută de d. Roosevelt, preşedintele Statelor Unite, în faţa Congresului este, prin conţinutul ei, dovada profundei şi totalei schimbări produsă în spiritul public american, în ultimii cinci ani. Este un adevărat fenomen istoric această profundă transformare graţie căreia preşedintele Roosevelt a putut solicita Congresului adeziunea lui la hotărîrile Conferinţei dela Yalta.

Cine şi-ar fi putut închipui acum câţiva ani că vor putea fi rostite în faţa parlamentului Statelor Unite cuvinte atât de hotărîte care să însemneze pentru poporul american angajamente şi răspunderi precise în viaţa internaţională, angajamente şi răspunderi atât de contrarii acelei tradiţii seculare care a ţinut Statele Unite într'o complectă izolare faţă de vechiul continent şi care, întreruptă temporar în timpul trecutului război mondial, şi-a reluat stăpânirea spirituală odată cu eşecul planului wilsonian în faţa senatului? Cine şi-ar fi putut închipui că un preşedinte al Statelor Unite va putea cere reprezentanţilor naţiunii sale să subscrie la un angajament ca acesta de plidă: „Sunt fericit să pot confirma Congresului că am ajuns la o reglementare adoptată în unanimitate în virtutea căreia cele trei mari puteri stabilesc că problemele politice şi economice ale oricărei regiuni eliberate de sub ocupaţia nazistă şi ale oricărei ţări fostă satelită a Axei, implică răspunderea comună a celor trei guverne".

Cât de departe suntem de acea tradiţie de izolaţionism care despărţea vechiul Continent de cel nou, cel dintâi nereprezentând pentru cel din urmă decât un periculos focar de complicaţii politice de care Statele Unite voiau să se ţie cât mai departe.

Idealismul preşedintelui Wilson s'a dovedit, în cele din urmă, a nu fi fost decât pur intelectual şi personal, necorespunzând unei stări de spirit generale. Situaţia e cu totul alta azi. Preşedintele Roosevelt nu se adresează poporului său în numele unui idealism teoretic conceput într'un moment de inspiraţie de spiritul unui umanitarist. Preşedintele Roosevelt este azi exponentul unui fond intelectual american cu totul nou, evoluat nu atât în ordinea morală, fiindcă în această privinţă el exista în Statele Unite de multă vreme, pe cât în ordinea pozitivă a realităţilor pe care războiul actual le-a adus la suprafaţă. Poporul american este azi conştient că securitatea lui însuşi nu mai poate fi apărată de izolaţionismul de odinioară, că evoluţia ştiinţei şi a tehnicei a redus simţitor distanţele şi că, nu numai principiul moral al solidarităţii umane îi impune obligaţii internaţionale noi ci şi propria lui securitate. Pe această profundă evoluţie în mentalitatea poporului său, pe acest nou fond intelectual şi-a întemeiat, în mod progresiv şi practic, preşedintele Roosevelt acţiunea sa politică dela începutul acestui război. Aşa putem înţelege acest istoric eveniment pe care-l constitue raportul făcut în faţa Congresului şi care va avea desigur aprobarea lui unanimă, aşa cum expunerea d-lui Churchill asupra aceluiaş obiect al Conferinţei dela Yalta, a obţinut unanimitatea voturilor Camerei Comunelor. Aşa putem înţelege faptul, care cu câţiva ani în urmă ni s'ar fi părut imposibil, ca Statele Unite să-şi ia angajamentul de a participa efectiv la ocuparea, după război, a unei zone din Germania, ca şi faptul, tot pe atât de considerabil în raport cu tradiţia nord-americană, ca Statele Unite să-şi ia răspunderi internaţionale ca cele anunţate de d. Roosevelt.

„Nu va mai putea fi evitată răspunderea marei noastre naţiuni — a spus d. Roosevelt — pentru condiţiile politice din regiuni situate la mii de km. peste mări".

Şi, în încheierea expunerii sale, preşedintele Statelor Unite a precizat astfel condiţia eventuală a securităţii şi păcii de mâine:

„O cale de mijloc nu poate exista. Trebue să ne asumăm răspunderea pentru colaborarea mondială dacă nu voim să apese asupra noastră răspunderea unui nou război mondial".

Iată ceeace constitue fondul real al nouei concepţii americane asupra obligaţiilor ei internaţionale şi ceeace este într'adevăr, în istoria Statelor Unite şi în istoria mondială, un eveniment de o importanţă covârşitoare şi decisivă. Statele Unite, în deosebire de cele petrecute în 1919, îşi dau seama azi nu numai de necesitatea de a colabora alături de toate popoarele la garantarea securităţii mondiale, ci şi de răspunderea ce ar apăsa asupra lor dacă n'ar adopta această atitudine.

Am considerat necesar ca, rezervând pentru viitoare articole o analiză mai amănunţită a conţinutului expunerei d-lui Roosevelt, să subliniem înainte de toate această profundă şi totală schimbare în spiritul naţiunii americane, schimbare pe temeiul căreia pot fi aşezate speranţele popoarelor iubitoare de pace şi cari văd în colaborarea Statelor Unite la noua organizare a lumii şi în răspunderile la care ele consimt, din proprie iniţiativă, o chezăşie în plus pentru triumful definitiv al forţelor creatoare.

Perfecta unitate dintre cele trei mari Naţiuni Unite, pe care d. Roosevelt a subliniat-o la rândul său şi care, la conferinţa dela Yalta, a ieşit victorioasă asupra tuturor problemelor actuale de război şi asupra problemelor păcii şi securităţii de mâine, este factorul esenţial şi determinant al înfrângerii totale a nazismului şi fascismului — ca obiectiv imediat — şi al refacerii morale şi materiale într'o reală ordine nouă mondială, ca obiectiv de viitor.

M. S. REGELE
A INSĂRCINAT CU FORMAREA GUVERNULUI PE D. Dr. PETRE GROZA

Mareşalatul Palatului comunică:

M. S. Regele a însărcinat pe d. dr. Petre Groza cu formarea unui guvern de concentrare cu reprezentarea partidelor democratice.

D. dr. Petre Groza a trecut la consultări în vederea alcătuirii guvernului.

Bucureşti, 2 Martie 1945

ALTE LOCALITĂŢI DIN CEHOSLOVACIA
DESROBITE DE TRUPELE SOVIETICE ŞI ROMÂNE
MARELE STAT MAJOR AL ARMATEI
COMUNICAT
ASUPRA OPERAŢIUNILOR DIN ZIUA DE 2 MARTIE 1945

In masivul Iavorina, trupele Armatei 1-a române, continuând operaţiunile ofensive, au cucerit noui poziţii inamice puternic apărate, precum şi localitatea Zăbava, nod de comunicaţii pe valea Krupinka.

In zona dela nord Zvol Slatina, unităţile noastre, luptând în legătură cu cele sovietice, au ocupat mai multe înălţimi la nord-est Ociova.

In regiunea muntoasă dela sud-vest Brezno, trupele române au respins în lupte grele, noui şi repetate contraatacuri germano-maghiare.

DE TREI SĂPTĂMÂNI,
GERMANIA E BOMBARDATĂ FĂRĂ INCETARE

Londra, 2 (Rador). — **Continuând atacurile „non stop", care durează de aproape trei săptămâni, forţe aeriene din grupul opt american acţionează împotriva Germaniei şi astăzi Vineri.**

Posturile de radio germane au anunţat puternice formaţiuni de bombardiere înaintând către Berlin, Chemnitz şi Lipsca şi alte bombardiere deasupra Dresdei.

Val după val, în una din cele mai mari procesiuni ale bombardierelor ,au trecut şi astăzi deasupra coastei de sud-est a Angliei. Printre ele se găseau şi numeroase bombardiere grele britanice, cum şi formaţiuni americane.

❖

Paris, 2 (Rador). — **Cartierul general al forţelor aeriene americane din Franţa anunţă că peste 1200 de avioane „Liberator" şi „Cetăţi Sburătoare" au atacat importante rafinării de petrol sintetic la Magdeburg şi Bohlen, la sud de Lipsca, rafinării de petrol la Rositz, la sud de Bohlen, marile uzine de tancuri Krupp la Magdeburg şi gări de triaj la Chemnitz şi Dresda.**

Bombardierele au fost însoţite de 700 de avioane de vânătoare.

❖

Londra, 2 (Rador). — **Peste 150 de bombardiere ale aviaţiei britanice, escortate de aproape o sută de avioane de vânătoare, au dat Vineri după amiază un nou atac asupra oraşului Colonia.**

EXPUNEREA D-LUI EDEN
CU PRILEJUL DESBATERILOR DE POLITICĂ EXTERNĂ DIN CAMERA COMUNELOR

Londra, 2 (Rador). — Răspunzând Joi diferiţilor oratori pentru a încheia astfel desbaterile de trei zile de politică externă din Camera Comunelor, d. Anthony Eden, ministrul afacerilor străine, după ce a anunţat că, înainte de conferinţa dela San Francisco, va avea loc la Londra o reuniune a reprezentanţilor Commonwealthului britanic şi că la San Francisco vor fi discutate atât problemele economice, cât şi problemele politice, referindu-se la Austria, a declarat între altele :

D. EDEN

POZIŢIA AUSTRIEI

„Poziţia Austriei, care a purtat război ca parte integrantă din Germania ,este după cum socotesc, cu toate acestea, mai degrabă specială. După părerea noastră, nu pu'em concepe că ea poate fi pusă pe picior de egalitate cu teritoriile eliberate, cu teritoriile aliate, ori cu vreun aranjament de acest fel. Pe de altă parte ,s'a arătat limpede de repetate ori că în ce priveşte reglementarea finală trebue să se ţină seamă de contribuţia proprie a Austriei dacă aceasta se va produce, pentru îndepărtarea regimului nazist. Poate că-mi este permis să folosesc acest prilej pentru a reaminti poporului austriac că timpul trece repede.

Pot să afirm din nou că dorinţa guvernului britanic continuă a fi stabilirea unei Austrii libere şi independente şi pot deasemeni să spun în măsura în care ne privesţe — căci nu suntem numai noi interesaţi în această chestiune — că vom dori desigur să promovăm relaţiile cu Austria, în care, după eliminarea tuturor vestigiilor nazismului, instituţiile democratice vor putea fi restaurate şi viaţa naţională austriacă reclădită în acord cu dorinţa poporului".

RELAŢIILE CU FRANŢA

D. Eden s'a referit apoi la Franţa, „aliatul nostru cel mai apropiat decât care nimeni nu este mai strâns legat în gândurile noastre".

Şi d. Eden a continuat astfel: „Aşi vrea să vă spun cât de mult ne-am bucurat de vizita pe care ne-a făcut-o zilele acestea ministrul de afaceri străine al Franţei şi cât de bine ne-a părut, atât colegilor mei, cât şi mie însumi, de a fi avut prilejul să discutăm diferite chestiuni cu el. Noi am avut conversaţii în acea atmosferă intimă şi întru totul cordială care a caracterizat relaţiile dintre cele două ţări de atât de multă vreme. Cred că am putut limpezi anumite puncte pentru prietenii noştri francezi şi suntem siguri că rezultatele au fost merituoase.

PROBLEMA POLONEZĂ

Răspunzând întrebării dacă se vor face acum înlesniri reprezentanţilor guvernului din Lublin spre a lua contact cu marinarii polonezi din Anglia aşa după cum au contact cu ei reprezentanţii guvernului din Londra, d. Eden a spus: „Nu, domnule. Noi nu am recunoscut în nici un fel acest comitet din Lublin (aplauze) şi nu intenţionăm să recunoaştem comitetul din Lublin. Noi nu-l considerăm ca guvern reprezentativ al Poloniei câtuşi de puţin şi îngăduiţi-mi să adaug că, atunci când d. Churchill şi cu mine ne-am întâlnit cu reprezentanţii acestui comitet la Moscova, trebue să spun că ei nu ne-au lăsat deloc o impresie favorabilă şi nu se pune problema. Camera nu trebue să fie neliniştită în această privinţă ca noi să le oferim recunoaşterea. Câtuşi de puţin.

Care este poziţia? Am nădăjduit că am arătat-o limpede Miercuri, dar, având în vedere câteva din comentariile făcute în cursul desbaterilor, nu sunt sigur dacă am reuşit în această

(Continuare in pag. 2-a)

DINCOLO DE ODER

de maior S. BORZENCO
Erou al Uniunii Sovietice

Oderul, fluviul cel lat a rămas în urma noastră.

Mihail Strumlin l-a trecut, uzând de o plută, construită din 3 bârne. Pluta era expusă şi gloanţele vrăjmaşe se înfigeau în lemn, svârlind aşchii albe în aer. Dar Strumlin şi tovarăşul lui nu au fost atinşi.

De pe plută, au pus piciorul pe ţărmul argilos, acoperit cu rămăşiţele căscioarelor cu vestigiile fortificaţiilor. Strumlin privi înapoi. Dealungul fluviului murdar, cu reflexe de curcubeu, din pricina păcurei, pluteau cadavrele soldaţilor germani. Unii dintre ei începuseră călătoria de sus tocmai din oraşul Brigg, în regiunea cărora ostaşii sovietici au cucerit primul „plaţ-d'arm", primul cap de pod peste Oder, alţii erau din garnizoana din Oppeln, alţii din oraşul Ohlan. Apa neagră a fluviului german îi duceau la vale, dela Sud la Nord, plutind când pe spate, când pe burtă, deacurmezişul Germaniei.

Oderul e ultimul obstacol fluvial important înaintea Berlinului. Pe malurile lui se înşiră oraşele-cetăţi. Acolo se trage din fiecare fereastră. Pe străzi cuiburi de mitraliere, adăposturi betonate pentru tunuri... In jurul oraşelor, mii de fortificaţii, de şanţuri anti-tank, de linii de sârmă ghimpată, de câmpuri de mine. Aici se adună în grabă diviziile de rezervă ale lui Hitler, Himmler et Co. Ieri Strumlin a făcut doi prizonieri. In timpul interogatoriului ei povestesc sublocotenentului Vasilkov că cu câteva zile în urmă, au luptat împotriva englezilor, în Apus.

— De ce aţi venit aici? întreabă Vasilkov.

Interpretul e o fată tânără din Bielo-Rusia, Varia, care a fost luată de nemţi şi pusă să muncească în casele hitleriştilor, ca o roabă. Azi, Varia a fost eliberată de ostaşii sovietici. Azi e interpretă şi liberă.

„Ofiţerii noştri ne-au spus că trebue să vă aruncăm în apă cu orice preţ, — răspunde neamţul.

Vasilkov îşi arătă picioarele strânse în cizme înalte şi negre şi spune: „Voi nu aţi aflat că picioarele noastre nu merg înapoi?

Marele fluviu german a rămas departe în urma noastră. Drumul spre Oder a fost lung şi greu. Ostaşul Ceainikov, care în orele de repaos scrie versuri şi le publică în ziarul diviziei, a comparat acest drum cu traseul unui drum de fier. Cadavrele germane servesc de indicatoare.. Nu, n'a fost acest drum nici uşor, nici scurt. Mergând spre Oder, Mihail Strumlin, a trecut prin multe oraşe şi sate germane. A văzut nemţi care spuneau că sunt polonezi, care se prefăceau polonezi şi atârnau la ferestre drapele naţionale.., poloneze. Unii în grabă nu le-au cusut cum trebuie, dungile albe şi roşii vin de-alungul reglementar, pe când ei le puneau vertical. Mulţi germani poartă acum pe haine litera „P", pe care o purtau înainte polonezii din ordinul aceloraşi nemţi.

Inainte de a fi rănit, Strumlin făcea parte din altă divizie. Işi aduce bine aminte cum el şi tovarăşii lui visau să ajungă la cele mai mari centre din Ruhr, ar graniţa Germaniei. Aceasta a fost şi dorinţa cea mai aprigă a lui Kapiani, un caucazian, ucis pe muntele „Doi fraţi" din Cuban. Kapiani spunea: „Acei cari vor trăi acea clipă fericită, trebue să răzbune pe tovarăşii noştri".

Şi iată-l pe el, Mihail Strumlin, cavaler al ordinului Gloriei, care a trecut dincolo de Oder şi continuă să lupte! Cele mai complicate sentimente îi umplu inima. Ieri, a trimis o scrisoare soţiei. Scrisoarea începea astfel: „Salutări din Germania".

Câtă bucurie vor aduce aceste cuvinte familiei mele şi tuturor inimelor.. Căci, la noi, scrisorile de pe front sunt citite şi recitite de tot satul!

Intr'o bună zi, batalionul a avut repaos. Ostaşii s'au oprit la marginea oraşului Ohlau. Divizia lui Strumlin a fost încartiruită. Casa în care a intrat Strumlin era pustie. Stăpânul ei fugise. Odăile erau pline de lucruri răvăşite, de rufe murdare, de bagaje. Vrafuri de hârtii, de scrisori zăceau pe podea. Strumlin căută o mătură şi începu să facă curat în casă. Curând focul se aprinse în cămin şi casa prinse viaţă. Soldaţii s'au aşezat la masă, la cină.

Ultima dată, l-am văzut pe Strumlin pe malul de apus al Oderului, în clipa premergătoare unui contraatac german. Patruzeci de tankuri se îndreptau spre poziţiile noastre. Ostaşii săpaseră tranşee dealungul liniei stâlpilor metalici de firele de mare voltaj şi aşteptau liniştiţi.

De odată tunurile noastre antitank porniră din plin. Tankurile germane începură să se destrame de a latul câmpiei... Apoi un „ura" izvorît din mii de piepturi puternice răsună ca tunetul ,acoperind zgomotul motoarelor. Batalionul răsări din tranşee şi se avântă impetuos şi puternic spre duşman.

GENERALUL DE GAULLE
A EXPUS POLITICA DE RECONSTRUCŢIE ECONOMICĂ ŞI SOCIALĂ A GUVERNULUI FRANCEZ

Paris, 2 (Rador). — *Generalul de Gaulle, făcând o largă expunere a politicei de reconstrucţie economică şi socială a guvernului francez, a declarat Vineri după amiază în Adunarea Consultativă că „pârghiile controlului" politicei naţionale trebue să fie în mâinile statului. Statul trebue să exploateze el însuşi sursele de energie, principalele mijloace de transport şi totodată trebue să dispună de creditul ţării. Timpul şi ordinea în care vor fi aplicate aceste măsuri depind de împrejurări şi în orice caz vor fi supuse ratificării reprezentanţilor aleşi de naţiune.*

Guvernul va înfiinţa un consiliu naţional economic, în care vor putea coopera toţi cei ce sunt interesaţi în viaţa economică a ţării.

Generalul de Gaulle a continuat spunând că, dacă electricitatea, cărbunii, gazul, transporturile, comunicaţiile, industriile grele şi creditul vor fi controlate de stat, se vor lăsa totuşi cât mai multe activităţi cu putinţă pe seama iniţiativei particulare.

Când am sosit la Paris în ziua de 25 August anul trecut — a spus generalul de Gaulle — am primit din partea mareşalului Petain, prin plenipotenţiarul său, o propunere cu data de 11 August, de a negocia cu Petain pentru a evita războiul civil. Răspunsul meu a fost: „Unde este războiul civil?"

Această destăinuire a generalului de Gaulle a fost salutată de aplauze puternice de membrii Adunării.

In continuare, generalul de Gaulle a spus că în prezent Franţa posedă numai o treime din cantitatea de cărbuni de care are nevoe pentru industriile sale şi că în aceste condiţii nu poate să se folosească de producţia sa de fier. Deasemenea, ea are numai două treimi din stocurile de grâu ce îi sunt necesare şi numai jumătate din numărul de vite de care are nevoe. Numărul locomotivelor şi vagoanelor disponibile este „o nimica toată".

Generalul de Gaulle şi-a exprimat încrederea în acordul de împrumut şi încheriere semnat acum de curând cu Statele Unite şi care — a spus el — va permite principalelor industrii ale Franţei să se pună cu adevărat în mişcare.

Guvernul voeşte să dea Franţei o industrie puternică, să dubleze producţia industrială şi să aprovizioneze suficient populaţia ţării.

Generalul de Gaulle a anunţat că armata franceză numără acum 1.200.000 de oameni, dar că cei mai mulţi dintre ei sunt încă lipsiţi de echipamentul şi armele necesare.

Franţa are astăzi nevoe de optimism, de încredere şi de spirit de jertfă. Este datoria fiecăruia să se autodisciplineze atât în vorbă, cât şi în faptă.

Mişcarea de rezistenţă — a încheiat el — trebue să unească şi să călăuzească din nou poporul spre culmi, nu prin crearea unui singur partid, ci prin unirea tuturor bunilor francezi, indiferent de opinii şi tendinţe".

DECLARAŢII ALE D-LUI ROOSEVELT
ASUPRA CONFERINŢEI DELA YALTA

Washington, 2 (Rador). — *La conferinţa sa de Vineri, preşedintele Roosevelt a declarat că, după cum s'a stabilit la Yalta, foştii soldaţi germani vor fi folosiţi pentru a repara unele din stricăciunile pe care le-au făcut în lume.*

Fiind întrebat de posibilitatea unei vizite la Londra, după conferinţa dela San Francisco, preşedintele a spus că, probabil, va face unele călătorii, dar nu a stabilit încă niciun plan amănunţit.

D. Roosevelt a mai declarat că a discutat problema Palestinei, la Alexandria, cu d. Churchill şi Regele Ibn Saud.

ACTIVITATEA CABINETELOR DE INSTRUCŢIE LA TRIBUNALUL POPORULUI

Activitatea cabinetelor de instrucţie ale Tribunalului poporului continuă într'un ritm accelerat.

La cabinetul II de pe lângă Tribunalul Special, d. acuzator public A. Bunaciu a ordonat un sechestru penal pe întreaga avere achiziţionată de fostul prim ministru I. Gigurtu în com. Ciorogârla-Ilfov, în dauna obştei locale. Moara, moşia şi pădurea din această comună intraseră în proprietatea inginerului Gigurtu prin revocarea dreptului de preemţiune pe care statul îl exercitase în favoarea obştei locale.

Inlăturarea cu totul legală a obştei dela dobândirea proprietăţilor de mai sus, a justificat punerea sechestrului penal asupra lor, cum şi darea în custodie şi folosinţa obştei a bunurilor.

Măsuri asemănătoare de sechestru se vor lua în curând şi asupra averii celorlalţi vinovaţi de dezastrul ţării.

La acelaş cabinet a fost audiat generalul Jienescu Gh., fost subsecretar de stat al aerului. In declaraţia făcută, a arătat că d-sa era un organ tehnic ce executa ordinele guvernului şi ale organelor militare superioare. De asemeni că nu a fost încunoştiinţat de venirea în ţară a unor unităţi germane de instrucţie, fiind pus doar în faţa faptului împlinit. In continuare, a susţinut că nu putea să-şi dea părerea asupra situaţiei politice şi nici asupra măsurilor militare în legătură cu războiul pornit împotriva Rusiei. Raportând lui Ion Antonescu situaţia, nu făcea sugestii în legătură cu mersul războiului.

Generalul Jienescu face însă o importantă declaraţiune în legătură cu activitatea Veturiei Goga, care a venit să intervină spre a i se acorda monopolul furniturilor de mătase necesară aviaţiei pentru confecţionarea paraşutelor.

In cazul Veturiei Goga vor fi audiate astăzi d-nele Veturia Mănuilă şi Christina Brătescu, precum şi d. T. Teodorescu-Branişte.

In ce priveşte situaţia inginerului Mihail Manoilescu, vinovat de dezastrul ţării, citat la acelaş cabinet, d. procuror Dora urmează să verifice dacă boala de care suferă acuzatul îi va permite să dea o declaraţie.

La cabinetul IV — criminali de războiu — d-ni acuzatori publici Grozdea, Săracu şi Sofir, au făcut confruntări între nenumăraţi martori paralitici foşti internaţi în lagărul dela Varpnianca şi cpt. rez. Buradescu, fost comandant al lagărului. Fostul satrap al lagărului este acuzat a fi făcut carceri în pământ, unde-şi ţinea victimele zile întregi.

D-nii acuzatori publici au mai audiat martori în legătură cu Grigore Trepăduş, fost comandant al lagărului de muncă din Valea Jiului.

O confuntare interesantă s'a făcut între cpt. Buradescu şi d. lt. col. Popovici Christache, care a fost reclamat S. S.-urilor germane de către primul, că protejează pe internaţii politici şi „tolerează" o cantină în lagăr.

La cabinetul III — criminali de războiu — d. acuzator public H. Leibovici ancheteză de 3 zile pe cpt. rez. Al. Atanasiu, fost procuror militar la Odessa, acuzat de asasinate.

De asemeni au fost audiaţi o serie de martori în legătură cu col. Cristea Manea.

La cabinetul III — vinovaţi de dezastrul ţării — a fost anchetat d-rul Gingold, fostul conducător al „Centralei evreilor", iar ca martori în acest caz, pe d-nii dr. W. Fildermann şi Mişu Benvenisti.

La cabinetul II — criminali de războiu — d. acuzator public Al. Iorgulescu a audiat mai mulţi martori în cazul lui Vladimir Chiorescu, fost ajutor de primar al Odessei şi director al industriei alimentare.

Tot la acest cabinet au fost repartizaţi spre instruire: d. Constantinescu, fost prefect de Oceacov, Gherman Pântea, fost primar al Odessei, Radu Lecca, g-ral Voiculescu, fost guvernator al Basarabiei şi Ghelfman, fost primar al ghetto-ului din Râbniţa.

La cabinetul I. — Criminali de de războiu — d. acuzator public pr. Popilian a audiat în continuare pe generalul Ghineraru, fost comandant militar al Odessei, acuzat că în timpul atotputerniciei sale au fost arşi de vii 38.000 evrei în pădurea dela Dalnic; de asemeni că este autorul ordinului dat, după aruncarea în aer a comandamentului dela Odessa, ca de fiecare ofiţer omorât să fie executaţi câte 200 localnici, iar de fiecare soldat, 100 localnici.

Este anchetat şi colaboratorul acestuia, col. Coca Niculescu, fost prim pretor militar, prefect de poliţie al Odessei şi mai apoi comandant al oraşului Stalino.

Inculpaţii se apără că au executat ordinele date de sus.

Pentru cazurile general Ghineraru şi general Carloanţ au fost citaţi ca martori d-nii generali Sănătescu, Macici, Tătăranu, Iacobici, Dăscălescu, Trestioreanu şi col. Stănculescu.

La acelaş cabinet, d-ra acuzator public Alexandra Sidorovici a audiat o serie de martori în legătură cu activitatea generalului Calotescu, fost guvernator al Bucovinei şi col. Marinescu Stere.

La cabinetul II. — Criminali de războiu — d. acuzator public Suciu a ascultat mai mulţi martori în legătură cu serviciul de capturi dela Odessa. Intre aceştia sunt şi câţiva experţi de artă, cari apreciau opere artistice ce erau ridicate de delegaţii Patronajului.

Tot d-sa îl ancheteză pe Aurel Râmniceanu, fost director financiar al Trasnistriei, Romulus Pop şi Cercowsky — urmând să audieze ca martori pe generalul Potopeanu şi g-ral Gheorghiu, fost comandant al Diviziei 21.

MAREŞALUL MONTGOMERY
ATACĂ CU PESTE 1.500 DE TANCURI IN DIRECŢIA RINULUI

Londra, 2 (Rador). — **După cum retransmite agenţia „Reuter", corespondentul de război de pe frontul din Apus al agenţiei germane „Transocean" anunţă că mareşalul Montgomery atacă în direcţia Rinului cu peste 1500 tancuri.**

Corespondentul de război german adaugă că 6 divizii blindate şi 12 divizii de infanterie aliate au fost aruncate în bătălie şi că „superioritatea tancurilor aliate este foarte mare în comparaţie cu forţa germană de tancuri".

GERMANII SE RETRAG PE MALUL DE RASARIT AL RINULUI

Londra, 2 (Rador). — Germanii se retrag pe malul de răsărit al Rinului. După ştiri primite de pe front, piloţii avioanelor tactice au observat semne ale acestei retrageri încă din primele ore ale zilei de Vineri. Astfel, numeroase coloane de vehicule mergeau dealungul malului de vest al Rinului, către diferite poduri, mai ales în regiunea Krefeld.

Forţele generalului Simpson, care continuă înaintarea, au luat eri peste 3000 de prizonieri.

In acelaşi timp, un corespondent de război la cartierul general din Paris este de părere că retragerea apărării antiaeriene germane din regiunea Colonia înseamnă tot că germanii vor să se retragă peste Rin.

Interzicerea ştirilor de pe frontul armatei a noua nu a fost ridicată, dar ofensiva merge bine, deşi nu s'a confirmat încă ştirea dată de postul de radio german, după care Krefeld, unul dintre cele mai mari centre din Ruhr, ar fi fost ocupat. In ultima vreme, forţele armatei a noua fuseseră anunţate la 16 km. spre sud de acest oraş. Totuşi, ştiri mai recente, cu toată interzicerea lor, arătau că aceste forţe se găsesc la 4 km. de Krefeld.

Alte ştiri anunţă că şi Venlo a fost ocupat.

In prezent numai 130 km. separă armata a noua americană de armata întâia canadiană.

❖

Londra, 2 (Rador).—**Agenţia germană „Transocean" anunţă că americanii fac eforturi pentru a trece Rinul la Neuss.**

Agenţia adaogă că forţele terestre americane „sunt sprijinite de foarte puternice formaţiuni de bombardiere de vânătoare şi bombardiere".

❖

Londra, 2 (Rador). — **Agenţia germană de ştiri anunţă că armata a doua britanică a dezlănţuit un atac pe ambele laturi ale localităţii Venlo, la 45 km. spre nord-vest de Duesseldorf, între Rin şi Roer.**

AMERICANII AU INTRAT IN DUESSELDORF

Paris, 2 (Rador). — **La cartierul general al grupului 21 de armată s'a anunţat Vineri că trupele americane au intrat în cartierul Neusse din Duesseldorf.**

Pătrunderea a fost făcută de divizia 83 de infanterie a generalului Simpson, după o înaintare de 7 km.

In felul acesta, trupele se găsesc acum la circa 2 km. de Rin.

Lupte de stradă se dau în prezent în Neusse.

ORAŞUL TRIER IN MAINILE AMERICANILOR

Londra, 2 (Rador). — **Un corespondent de pe frontul armatei a treia americană anunţă că localitatea Trier se găseşte ferm în mâinile americanilor.**

Orice rezistenţă organizată a încetat complet în cursul dimineţii de Vineri.

In prezent, tancurile şi infanteria curăţă localitatea de cei câţiva tiraliori izolaţi, cari se mai ascund prin oraş.

❖

Londra, 2 (Rador). — **Localitatea Trier, sau Treves, este împreună cu Augsburg, cel mai vechi oraş al Germaniei şi centru industrial prin care se leagă Sarre şi Lorena.**

❖

Londra, 2 (Rador). — **Ministerul aerului anunţă că foarte puternice formaţiuni de bombardiere grele britanice, escortate de avioane de vânătoare, au dat astăzi, Vineri, un atac concentrat împotriva Coloniei.**

ALIAŢII AU OCUPAT ORAŞUL KREFELD

Paris, 2 (Rador). — **La cartierul general al grupului 21 de armată s'a anunţat Vineri seara că oraşul Krefeld a fost ocupat şi că între armata 1-a canadiană şi armata a 9-a a Statelor Unite nu mai este acum de cât distanţă de 16 km.**

Armata a 9-a a ocupat localitatea Grefrath (la 11 km. nord de Dulken).